

1. Mutassuk meg, hogy r -reguláris gráf $\mathbf{A}$ adjacenciamátrixának r egy sajátértéke, és ha valamilyen s -re $\mathbf{A}^s > \mathbf{O}$, akkor minden más sajátérték ennél kisebb abszolút értékű.

Megoldás. Az $\mathbf{1}$ nyilván sajátvektor. Legyen λ sajátérték, $\mathbf{Ax} = \lambda\mathbf{x}$, és legyen $|x_k| = m$ a max abszolút értékű koordináta. A k -adik koordinátákat figyelve kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} |\lambda|m &= |\lambda x_k| = |a_{1k}x_1 + \dots + a_{nk}x_n| \\ &\leq |a_{1k}x_1| + \dots + |a_{nk}x_n| \\ &\leq m(a_{1k} + \dots + a_{nk}) \\ &= rm \end{aligned}$$

Ebből $|\lambda| \leq r$. A fenti egyenlőtlenségeket megismételve $\mathbf{A}^s$ -re, ahol már minden mátrixelem pozitív, azt kapjuk, hogy $|\lambda|^s = k^s$ esetén $\mathbf{x} = m\mathbf{1}$, amiből $\mathbf{A}\mathbf{1} = r\mathbf{1}$ miatt $\lambda = r$. (A tétel a Frobenius-Perron-tétellel is bizonyítható.)

2. Mutassuk meg, hogy ha egy páros gráf adjacenciamátrixának λ sajátértéke, akkor $-\lambda$ is.

Megoldás. Az adjacenciamátrix alakja $\begin{bmatrix} \mathbf{O} & \mathbf{X} \\ \mathbf{X}^T & \mathbf{O} \end{bmatrix}$, így ha $[\mathbf{x}_1 \ \mathbf{x}_2]$ a λ -hoz tartozik, akkor $[-\mathbf{x}_1 \ \mathbf{x}_2]$ a $-\lambda$ -hoz.

3. Mutassuk meg a karakterisztikus egyenlet felírása nélkül, hogy az alábbi mátrixnak van legalább két valós sajátértéke:

$$\begin{bmatrix} 2 & 0 & 5 & 0 \\ 0 & 9 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 6 \end{bmatrix}$$

Megoldás. A 9-közepű 1-sugarú Gerschgorin-körben csak 1 gyök lehet, így az valós, és mivel 4 gyök van, a komplexek párosan fordulnak elő, ezért kell még valós gyöknek lennie.

4. Ellenőrizzük Perron tételét az alábbi mátrixra:

$$\begin{bmatrix} 6 & 1 & 1 \\ 5 & 6 & 1 \\ 6 & 4 & 4 \end{bmatrix}$$

Megoldás. Sajátértékek: 10, 3, 3, jobb Perron-vektor: $(5/25, 9/25, 11/25)$, bal Perron-vektor: $(4/7, 2/7, 1/7)$.

5. Mutassuk meg, hogy ha az $\mathbf{A} > \mathbf{O}$ mátrix minden oszlopában c az elemek összege, akkor c a spektrálsugár.

Megoldás. Az $\mathbf{A}^T$ -nak az $\mathbf{1}$ vektor sajátvektora, c sajátértékkal. Mivel $\mathbf{1} > \mathbf{0}$, ezért ez csak a bal Perron-vektor n -szerese lehet, és akkor c a hozzá tartozó sajátérték, így c a spektrálsugár.

6. Határozzuk meg, hogy az alábbi mátrixok irreducibilisek vagy reducibilisek! A reducibilisekhez határozzuk meg a permutációs mátrixot is!

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Megoldás. Az $\mathbf{A}$ reducibilis, a $\mathbf{B}$ irreducibilis, a permutációs mátrix és a szimmetrikusan permutált $\mathbf{A}$ mátrix:

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{P}^T \mathbf{A} \mathbf{P} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ \hline 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

7. Fisher (statisztikus, populációgenetikus) növényeket vizsgált különböző körülmények között: v -féle növényt b tulajdonságra (a továbbiakban blokkoknak nevezzük). Nincs mód arra, hogy minden növénykombinációt kipróbáljunk, ezért a következő feltételeket tesszük.

1. minden blokkban k különböző növény van ($k < v$);
2. minden növény pontosan r blokkban szerepel;
3. bármely két különböző növény azonos λ számú blokkban szerepel együtt;

Igazoljuk a Fisher-egyenlőtlenséget: $v \leq b$.

Megoldás. Az incidenciamátrix legyen $\mathbf{A}_{v \times b}$, ahol $a_{ij} = 1$, ha az i -edik növény a j -edik blokkban van, egyébként $a_{ij} = 0$. A $v \times v$ -es $\mathbf{B} = \mathbf{A}\mathbf{A}^T$ mátrix főátlójában r , egyebütt λ áll. Mivel $r \neq \lambda$, így $\det(\mathbf{B}) \neq 0$, ezért $r(\mathbf{B}) = v$, és $r(\mathbf{B}) \leq r(\mathbf{A}) \leq b$, tehát $v \leq b$.

8. Mutassuk meg, hogy az n -lakosú Páratlanvárosban, ahol minden klub páratlan létszámú, de bármely két klubnak páros sok a közös tagja, legfeljebb n klub van.

Megoldás. $\mathbb{F}_2$ fölött a klubok karakterisztikus 0-1-vektorai lineárisan függetlenek, ugyanis páronként merőlegesek egymásra és egységvektorok, így bármely

$$c_1 \mathbf{x}_1 + c_2 \mathbf{x}_2 + \cdots + c_m \mathbf{x}_m = \mathbf{0}$$

lineáris kombinációjuk $\mathbf{x}_j$ -vel beszorozva azt kapjuk, hogy $c_j \mathbf{x}_j \cdot \mathbf{x}_j = 0$, amiből $\mathbf{x}_j \cdot \mathbf{x}_j = 1$ miatt következik, hogy $c_j = 0$. Független vektorból viszont legfeljebb n választható, így a klubok száma legfeljebb n .